

P A R S S E C U N D A .

De motu Cordis & Sanguinis.

Dubitari non potest in corde calorem esse, hoc ipsum Denim manu sentire possumus, cum animalis cujusdam viventis corpus aperimus; & haud necesse est imaginari calorem illum alterius esse naturæ, quam generaliter omnis ille est, qui ex liquorum quorundam commixtione productus est, aut fermento aliquo, quod facit ut corpus in quo est dilatetur.

VIII.
*Calorem
in corde
esse, &
cujus sit
naturæ.*

Verum quia sanguinis dilatatio quæ calorem hunc producit, primum & præcipuum totius nostræ machinæ elaterium est, vellem ut illi qui nunquam Anatomix studuerunt, laborem fusciperent videndi cor alicujus animalis terrestris, satis magni (omnia enim præter propter hominis similia sunt) & ut cordis mucrone primum abscisso, animadvertant intus quasi duas cavernas, aut concavitates esse, quæ multum sanguinis continere possunt. Deinde digitum in has concavitates immittant, ad ibi circa basin cordis quærendum aperturas, per quas illæ sanguinem recipere, vel ex eo quem continent exonerare possunt; in unaquaque duas valde magnas invenient; scilicet, in dextra cavitate est una apertura quæ ducet digitum in venam cavam, & altera quæ conducet digitum in venam arteriosam. Deinde, si cordis carnem per concavitatem hanc rescindant, usque ad duas illas aperturas, tres exiguas* pelliculas reperient (vulgò *valvulas* nominatas) in venæ cavæ introitu, quæ tali modo dispositæ sunt, ut quum cor extenditur, & detumescit, (quemadmodum semper in animalibus mortuis est) illæ nullo modo impediant quo minus sanguis illius venæ in illam concavitatem descendat; sed si eveniat cor inflari, & contrahi, cum ad id coactum est propter abundantiam & di-

IX.
*Descriptio
partium
cordis.*

* De hisce
consule si-
guram I.
lit. 1. 2. 3.
quæ in Car-
tes. tractatu
de homin.
p. 9. extat.
& Vessing.
Syntag.
Anat. c. 10.
tab. 1. fig. 3.
lit. C. C. C.

P A R S

A 3

lata-